

ת"פ 37451/05/11 - מדינת ישראל נגד סאמר זגייר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37451-05-11 מדינת ישראל נ' זגייר
בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמר זגייר

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבת רכב מסוג הונדה (להלן: "ההונדה"), ביום 12.05.2011, בקניון "הדר" בירושלים (להלן: "הקניון"). לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הגיע למקום עם אחר, ברכב בו נהג מסוג סיטרואן ברלינגו (להלן: "הברלינגו"). לאחר שהבחינו בבעלת הרכב יוצאת ממנו אל הקניון, החנה הנאשם את רכב הברלינגו בסמוך לרכב המתלוננת, האחר שהיה עם הנאשם יצא מהברלינגו, שבר את חלון רכב המתלוננת, נכנס פנימה, הניע את הרכב ונסע מהמקום.
2. הנאשם כפר במיוחס לו, ולפיכך נשמעו הוכחות. במהלך פרשת התביעה, העידו מספר שוטרים, הוגשו מסמכים וכן העידה המתלוננת. בנוסף, הוגשו צילומים של רכב דומה לזה של הנאשם, במקום האירוע, וכן סרטוני אבטחה מהם הופקו הצילומים. הנאשם העיד בעצמו במהלך פרשת ההגנה.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה בסיכומיה, כי ניתן להסיק מהסרטונים שהוגשו, כי מהרכב בו נהג הנאשם ירד האדם אשר גנב את רכב המתלוננת. בנוסף, ביקשה לבסס את הרשעת הנאשם על מזכרים של שני שוטרים, בפניהם התוודה הנאשם כביכול לגבי ביצוע מעשים דומים, וכן על עדות המתלוננת בבית המשפט, לגבי נסיבות הגניבה.
- ב"כ הנאשם טען בסיכומיו, כי אין די בראיות שהוצגו בבית המשפט על מנת להוכיח מעבר לספק סביר, כי רכב הברלינגו הוא שעמד בסמוך לרכב הגנוב. עוד טען, כי לא ניתן לזהות בברור שגנב הרכב אכן יצא מרכב הברלינגו. לגבי תיעוד הודיית הנאשם בביצוע מעשים דומים, טען בא כוחו לסתירות בין שני השוטרים המתעדים, וכן לאליומות שננקטה כנגד הנאשם על ידי השוטרים.

ניתוח הראיות

עדות המתלוננת

4. המתלוננת העידה על נסיבות גניבת ההונדה. המתלוננת העידה על פרטים בהם צפתה במצלמות האבטחה של הקניון, אולם לנוכח העובדה שצילומי האבטחה הוגשו לבית המשפט - איני מוצא מקום לייחס משקל לדברים עליהם העידה המתלוננת ביחס לסוג הרכב המעורב או מיקומו בעת ביצוע העבירה. בנוסף, איני רואה לייחס משקל לעדותה לגבי המילה "היא", שנאמרה בין שני המעורבים בשפה הערבית, מילה שפרושה "הינה היא", שכן עדות זו נמסרה לראשונה בבית המשפט, בחלוף למעלה משלוש שנים מיום האירוע.

לפיכך, בהתאם לעדות המתלוננת, ניתן לקבוע כי הגיעה לקניון, חנתה את רכבה, נכנסה עם ביתה לקניון, וכאשר שבה למקום כעבור כרבע שעה - הרכב כבר נגנב (עמ' 26 ש- 15 לפרוט').

זיהוי הרכב

5. סרטון מצלמות האבטחה בקניון בעת האירוע, הוגש כראיה (ת/10, ת/11). המאשימה הגישה בהסכמה, לוחות צילומים הלקוחים מתוך אותם סרטונים, ובהם אף צילום הנאשם ורכבו לאחר מעצרו (ת/13, ת/14).

ראיות אלה מבססות את העובדות הבאות:

א. בשעה 19:17, נכנס דרך אחת הכניסות לקניון, רכב מסוג סיטרואן ברלינגו בצבע לבן, אשר שלוש ספרותיו האמצעיות של מספר הרישוי שלו, הן 856. אוסיף, כי בשונה מעמדת המשטרה אשר ציינה שלוש ספרות אלה בלבד, ניתן בהחלט להבחין אף בספרה השניה של מספר הרכב, היא 3.

ב. ניתן להבחין, באותם צילומי שער כניסת הרכבים לקניון, כי על שמשות הקדמית של הרכב שלעיל, מודבקות שלוש מדבקות: האחת לרוחב בפינה הימנית העליונה, השניה לרוחב בפינה השמאלית התחתונה, והשלישית מודבקת בזווית מסויימת, לאורך חלקו השמאלי העליון של השמשה. בסמוך לחלקה השמאלי העליון של מדבקה זו, מצויה אנטנה קטנה לקליטה (ככל הנראה לשימוש סלולרי). עוד ניתן להבחין, כי נהג הרכב לבוש בסוויטשרט אפור עם פסי רוחב כהים.

ג. כעבור כחמש דקות (19:22:42), מתועד רכב מסוג סיטרואן ברלינגו בצבע לבן, נכנס לחניה בצמוד לרכב ההונדה. כעבור מספר שניות, (19:22:45), נראה ראש אדם מגיח מעבר לדלת הנוסע שליד נהג רכב הברלינגו, אשר זה עתה חנה, ואותו אדם פונה מיד אל רכב ההונדה, מתפרץ אל תוכו באלימות, ולבסוף נכנס פנימה, מצליח להתניעו ולנסוע מהמקום (19:27). רכב הברלינגו עזב את החניה, מיד כאשר נצפה הפורץ אווז בגג רכב ההונדה ומתחיל לבעוט בו.

ד. רכב הברלינגו הלבן, המתואר בסעיף ג' לעיל, נראה בצילומים כבעל שלוש מדבקות על גבי השמשה הקדמית, המונחות במדויק, באותם המקומות ובאותו האופן, המתוארים לגבי הרכב שנצפה כנכנס דרך שער מכוניות הקניון, כחמש דקות קודם לכן. בנוסף, נראית אנטנה קטנה של קליטה, באותו המקום בדיוק, בו נראתה ברכב שנכנס דרך שער מכוניות הקניון. בנוסף, ניתן לראות באמצעות הגדלה שנערכה (ת/14), כי שתי הספרות האחרונות של לוחית הרישוי הן 10. באותה הגדלה, ניתן להבחין כי נהג רכב זה, לבוש סוויטשרט אפור עם פסי רוחב כהים.

ה. רכב הנאשם, וכן הנאשם בעצמו, לאחר מעצר הנאשם ביום 14.5.11, תועדו בלוח צילומים 3

(ת/14). ניתן לראות כי רכב הנאשם נושא לוחית רישוי מספר 93-856-10, וכן על גבי שמשות הקדמית של הרכב מודבקות שלוש מדבקות, בדיוק במקומות בהם ישנן מדבקות ברכבים המתוארים בסעיפים א'-ד' לעיל, וכן בדיוק באותן זוויות. כמו כן, על גבי שמשות הרכב הקדמית מצויה אנטנה קטנה לקליטה, בדיוק באותו המקום הנראה בסעיפים א'-ד' לעיל. בנוסף, ניתן לראות שהנאשם לבש, עם מעצרו יומיים לאחר האירוע, סוטרט אפור בעל פסי רוחב כהים.

6. לוח הצילומים 3 (ת/14), ריכוז צילומי רכב משלוש זירות: הרכב המתואר בסעיפים 5א' ו-5ב' לעיל, הרכב המתואר בסעיפים 5ג' ו-5ד' לעיל, וכן את רכב הנאשם לאחר מעצרו.

ניתן להצביע על מספר מאפיינים זהים, בין כל כלי הרכב הנצפים בכל הזירות:

א. מדובר ברכב מסוג סטרואן ברלינגו בצבע לבן.

ב. על גבי שמשות הרכב הקדמית, מודבקות שלוש מדבקות במקומות זהים, ובאופן זהה (יש לתת דגש מיוחד למדבקה המודבקת בחלקה העליון השמאלי של השמשה, במרחק דומה מדופן השמשה ובאותה זווית שאינה זווית ישרה).

ג. על גבי שמשות הרכב הקדמית, המודבקה אנטנה קטנה לצרכי קליטה, ככל הנראה של מכשיר סלולרי. בכל הזירות, מדובר בקיומה של אנטנה דומה, הממוקמת במיקום זהה, זאת ביחס לאחת המדבקות.

ד. 4 ספרות לוחית הרישוי של הרכב המופיע בסעיפים 5א' ו-5ב' (הכניסה לקניון) - זהות לאלה של רכב הנאשם; שתי ספרות אחרות, המופיעות בלוחית הרישוי של הרכב המופיע בסעיפים 5ג' ו-5ד' (מקום גניבת ההונדה) - זהות; השוואת יתר הספרות המופיעות בלוחיות הרישוי שתועדו בקניון, לזו של רכב הנאשם, אינה מעלה ספק מובהק כלשהו לגבי אחת הספרות (לא ניתן היה לקבוע, מעבר לספק סביר, שאלה הן אכן הספרות, ואולם קיים דמיון רב לגביהן, אשר אינו מעורר ספק מובהק, כי מדובר למעשה בספרה אחרת).

ה. קיים דמיון רב בלבוש נהג הרכב בשלוש הזירות השונות.

7. הנאשם אישר בהודעתו מיום 16.5.11, כי במהלך השבוע שקדם למסירת ההודעה, היה בקניון הדר מספר פעמים, לצרכי הסעת אנשים אחרים (ת/9 ש-149-151). בנוסף, ציין שהוא זוכר, כי באחת הפעמים אסף אדם ערבי משער שכם, לבקשתו - נכנס עם הרכב לתוך חניון הקניון, ויצא מהחניון לאחר שהנוסע ירד מהרכב (ת/9 ש-172-152, 244). עד לעצירת הרכב, שהה הנאשם בתוך החניון במשך כחמש דקות (ת/9 ש-210).

8. עיון מעמיק בקלטות המתעדות את כלי הרכב בזירות השונות (ת/10, ת/11), וכן בלוחות הצילומים (ת/13, ת/14), מוביל למסקנה כי מדובר באותו כלי רכב, הוא רכבו של הנאשם (ראו הודאת הנאשם כי הרכב נמצא רק בשימוש, ת/8 ש-33). מדובר בפריטים רבים, אשר הצטברותם זה לזה אינה מותירה מקום לספק סביר, כי מדובר ברכב הנאשם. הודעת הנאשם כאמור לעיל, מהווה חיזוק נוסף לקביעה זו.

הקשר לגונב הרכב

9. גונב רכב ההונדה, נראה בסרטון מיד לאחר חניית רכב הברלינגו בצמוד לרכב ההונדה. תחילה, נראה רק ראשו מבצבץ, כיוצא אל מחוץ לדלת הנוסע שליד נהג הברלינגו, וככל שרכב הברלינגו נסוג בנסיעה לאחור - על מנת לצאת מהחניה - נצפה האחר במלוא מימדיו, מבצע את ההתפרצות לרכב ההונדה

ואת גניבת הרכב (החל בשעה 19:22:45 בסרטון).

יודגש, כי רכב הברלינגו חנה בין שני כלי רכב: ההונדה מימינו, ורכב אחר משמאלו. בטרם ביצע את פעולת החניה, לא נראה בסרטון כל אדם במקום. טענת בא כח הנאשם, כי יתכן והאחר הסתתר במקום, ויצא לבצע את זממו רק לאחר שרכב הברלינגו חנה שם, אינה עומדת במבחן ההגיון והשכל הישר: מדוע שיצא האחר לבצע את העבירה, לאחר שטרם להסתתר, דווקא בשלב בו מגיע אדם כלשהו, הנאשם, לזירת ההתרחשות?

באופן דומה, אין לקבל טענה כי לאחר חניית הברלינגו, הוסתר האחר באופן שיכול היה לפנות לביצוע זממו: משך החניה של רכב הברלינגו, החל מכניסתו לחניה ועד ליציאתו, ערך כחמש שניות (בין השעה 19:22:42 ל-19:22:47 בסרטון). בפרק זמן קצר זה, התגלה האחר בסרטון. למעשה, במהלך פעולת ההתפרצות האלימה לרכב ההונדה, מבצע ההתפרצות היה חשוף לחלוטין, כאשר מקום חניה פנוי מפריד בין רכב ההונדה לרכב נוסף.

10. הנאשם העלה בהודעתו, כאמור לעיל, את הטענה כי נוסע ירד מרכבו בתוך החניון, זאת לאחר שביקש להגיע למקום מסוים בקניון (ת/9). טענה זו אינה מעוררת ספק לגבי הקשר בין השניים: עיון בסרטון, בסמיכות הרבה שבין ירידת האחר מהרכב ועד לתחילת ביצוע העבירה, אינו מותיר מקום לספק כי הנאשם הבחין במתרחש. מדובר בפעולה אלימה ביותר כנגד רכב ההונדה, תוך שהאחר ניתלה באמצעות ידיו על גג ההונדה, ובעט בחלון הנהג, פעולה המתרחשת כאשר רכב הברלינגו נמצא עדיין בחניה הצמודה, יוצא ממנה בנסיעה לאחור, ומתחיל בנסיעה מהמקום. בנוסף, לא ברור מדוע בחר הנאשם להחנות את רכב הברלינגו בין שני כלי רכב, אך ורק על מנת שהנוסע ירד, זאת בזמן שלא היתה כל מניעה לעשות זאת מבלי להחנות את הרכב.

סוגיית הקשר המשפטי לפעולת האחר, תידון בהמשך.

ראשית הודיה

11. השוטרים רס"מ יצחק לוי (להלן: "השוטר לוי") וסנ"צ אלי כהן (להלן: "השוטר כהן"), העידו לגבי שיחת תשאול שערכו עם הנאשם, במהלך חקירתו. הדברים הועלו על הכתב על ידי כל אחד מהם (ת/3, ת/6). השוטר לוי היה החוקר שביצע את מרבית פעולות החקירה בתיק, ואילו השוטר כהן שימש כראש לשכת החקירות בתחנת המשטרה, במועד החקירה. שני השוטרים הסתמכו בעדותם בבית המשפט, על המזכרים שערכו, ולא זכרו את פרטי השיחה במדויק. לפי עדותם, כתבו במזכרים את הדברים ששמעו (עמ' 31 ש-16, עמ' 34 ש-32, עמ' 35 ש-10 לפרוט').

מעדויות השוטרים והמזכרים שהוגשו, עולה כי הנאשם סיפר במהלך שיחה זו, שבנוסף לאירוע הנדון, השתתף באירועים נוספים של גניבת כלי רכב בדרך דומה: הסעת גנבי רכב לקניונים, זיהוי בעל רכב שיוצא ממנו, ובהמשך "פתיחת ציר" עבור גנב הרכב לשם נסיעה ומכירת הרכב בשכם. עוד ציין הנאשם במהלך השיחה, כי קיבל על כך תגמול בסך מאות שקלים.

12. בא כוח הנאשם טען כי לא הוכח שהדברים נאמרו על ידי הנאשם, תוך שהיפנה לסתירות רבות בין המזכרים. בנוסף, טען שאף מהמזכרים שהוגשו, לא עולה מעורבות של הנאשם בביצוע המקרה הנדון.

עיון מעמיק בעדויות השוטרים וכן במזכרים שהוגשו, מעלה כי אין מדובר בסתירות. שני המזכרים נכתבו ביום השיחה, כאשר השוטר לוי כתב את המזכר בשעה 11:00, לגבי השיחה שהחלה בשעה 10:05 (ראו ת/3). השוטר כהן לא ציין שעה על גבי המזכר שערך, אלא הסתפק בציון התאריך. במהלך עדותו, לא זכר מה היתה השעה המדויקת (יוער, כי לנוכח חלוף הזמן מעת האירוע, אין לתת משקל לטענות בא כוח הנאשם, לגבי

העובדה שהשוטרים לא זכרו את פרטי השיחה במהלך עדותם בבית המשפט).

אתיחס להלן לנקודות שעלו במהלך החקירה הנגדית על ידי בא כוח הנאשם וכן בסיכומיו, בהן ביקש לראות סתירות היורדות לשורשו של תיעוד השיחה:

א. השוטר לוי ציין שהנאשם היה שותף לשלוש גניבות רכבים בעוד השוטר כהן ציין שהנאשם אמר שהיה שותף לעשרים מקרים כאלה -

השוטר לוי ציין כי הנאשם הסביר ש"היה שותף לעוד שלוש גניבות רכבים החודש הזה באיזור מלחה ותלפיות" (ת/3). מדובר בחלק המתעד את תחילת השיחה. לגבי חלק זה, תיעד השוטר כהן שהנאשם אמר שהם גונבים באזור הקניונים בירושלים. התיעוד המתייחס לסוף השיחה, מתאר שאלה של השוטר כהן כמה פעמים היה הנאשם מעורב בהסעת גנבי רכב בחודשים האחרונים, ולשאלה זו ענה ש"בערך עשרים פעמים גם בירושלים וגם בתל אביב" (ת/6). השוני עליו הצביע הסנגור, נוגע להתייחסות שונה של הנאשם: השוטר לוי תיעד את התייחסות הנאשם לגניבת שלושה כלי רכב, באזור מלחה ותלפיות, במהלך החודש האחרון, ואילו התיעוד של השוטר כהן עסק בגניבת כלי רכב באיזור ירושלים ותל אביב, במהלך החודשים האחרונים. אין המדובר בסתירה, אלא בהתייחסות שונה, לסוגיה שונה, בנקודת זמן שונה של השיחה.

יודגש, כי הציטוט שלעיל, לפיו הנאשם "היה שותף לעוד שלוש גניבות רכבים...", מעיד על הודאתו אף במקרה הנדון.

ב. שיטת הגניבה לא תוארה באופן זהה בשני המזכרים -

בשני המזכרים מצוין, כי הנאשם טען שהוא הסיע את גנבי הרכבים לקניונים. לאחר שזיהו כי בעל הרכב ירד ממנו, הם נכנסו לרכב ונהגו בו כאילו היה זה רכבם שלהם (ת/3 ש-9, ת/6 ש-4). מדובר בתיאורים זהים המופיעים בשני המזכרים, לגבי אופן פעולה זה.

ג. מכירת הרכבים הגנובים, תוארה באופן שונה בשני המזכרים -

שני השוטרים תיארו את דברי הנאשם לגבי מכירת שני סוגי כלי רכב בלבד: סקודה ומזדה. לא צוין במזכרים אלה סוג אחר של כלי רכב, אותו פירט הנאשם בדבריו. לעומת השוטר כהן אשר ציין שהנאשם אמר שסקודה גנובה נמכרת בסכום של 12,000 ₪, השוטר לוי ציין שהנאשם אמר שסקודה נמכרת ב"משחטה" בסכום שנע בין 12,000-16,000 ₪, בהתאם לדגם (ראו ת/3 לעומת ת/6). אין המדובר בסתירה ואף לא באי דיוק של הדברים, אלא ברישום תמציתי יותר על ידי השוטר כהן. באופן דומה, השוטר כהן לא ציין את הסכום שכתב השוטר לוי, אותו אמר הנאשם לגבי מכירת רכבי מזדה ב"משחטה".

ד. התמורה שקיבל הנאשם, אינה זהה בשני המזכרים -

גם בסוגיה זו, השוטר כהן ערך רישום תמציתי בלבד וציין שהנאשם אמר כי קיבל תמורה של "כמה מאות שקלים" (ת/6). לעומתו, השוטר לוי, אשר כתב את המזכר בסמוך לשיחה, ציין שהנאשם אמר שקיבל "בין 500-600 שקל לכל רכב שנגנב" (ת/3). תיאורים אלה תואמים זה לזה, למעט ברמת הפירוט, וודאי שאינם עומדים בסתירה האחד לשני.

13. כמפורט לעיל, מדובר בתיעוד שיחה, ובה אותם נושאים: פירוט מדויק של שיטת הגניבה, המיקום המועדף לביצועה, סוג כלי הרכב הנמכרים, המחיר שהתקבל עבורם, והתמורה שקיבל הנאשם. עמוד 5

העובדה שמדובר בתיעוד של נושאים זהים, פרטים רבים ביותר הזהים באותו תיעוד וברמת פירוט גבוהה, מעוררת אמינות ומהימנות לגבי עדויות אלה.

עוד יודגש, כי מדובר בתשאול שנערך, לאחר חקירתו השניה של הנאשם, אשר נערכה תחת אזהרה, ובמהלכה אף התייעץ עם עורך דין (ת/8 ש-125).

לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי המזכרים ת/3, ת/6, מתעדים את דברי הנאשם, כפי שנאמרו על ידו לפני השוטרים כהן ולוי.

מסקנה והכרעה

14. ההכרעה במקרה הנדון, עוסקת בראיות נסיבתיות. משקלן של ראיות אלה אינו נופל מכוחן של ראיות ישירות, ואולם הפסיקה קבעה הליך תלת שלבי לשם בחינתן: בשלב הראשון, יש לבחון כל ראיה בפני עצמה, על מנת לקבוע ממצאים לפיה. בשלב השני, נבחנת השאלה האם מסכת הראיות מעלה מסקנה מפלילה כנגד הנאשם, על בסיס הערכת הראיות, נסיון החיים והשכל הישר. לצורך שלב זה, די במסקנה לכאורית בלבד, המעבירה את הנטל אל כתפי הנאשם, במסגרת השלב השלישי של הליך הבחינה, להציע הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתיות. הסבר זה צריך לעורר ספק סביר, בדבר ההנחה המפלילה, על מנת להביא לזיכוי הנאשם. מדובר במסקנה סבירה ממשית, מתקבלת על הדעת, שאינה דמיונית (ראו דברי כב' השופט סולברג, במסגרת ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' מאיר קריאף**, פסקאות 97-100, (21.01.2015), (להלן: "ענין קריאף").

15. ניתוח הראיות עד כה וקביעת הממצאים, מהווה את הבסיס לשילובם בשלב השני, באופן הבא: הנאשם נכנס לחניון קניון הדר, עם רכבו. לאחר מספר דקות, החנה את רכבו בצמוד לרכב הונדה. בחלוף כשתי שניות, אדם אחר הגיח מעבר לדלת הנוסע שליד הנאשם, והחל מיד בהתפרצות לרכב ההונדה ובגניבה שלו. הנאשם עזב את המקום. בשונה ממקרים בהם ראיות נסיבתיות עובדתיות בלבד, במקרה הנדון סיפק הנאשם את ההסבר הדרוש לראיות אלה, באופן שאינו מותיר כל מקום לספק. במהלך שיחת התשאול, הסביר הנאשם שמדובר בחלק מדפוס פעולה שלו, של גניבת כלי רכב, בעיקר בקניונים. דפוס הפעולה שתואר על ידו, הולם לחלוטין את נסיבות המקרה, כאשר פעל בקניון, בצוותא עם אחר, מיד עם זיהוי עזיבת הרכב על ידי בעליו (ראו עדות המתלוננת כי הרכב נגנב בפרק זמן שלא עולה על רבע שעה מעת שעזבה אותו). עוד הסביר הנאשם, כיצד הושלמה פעולת גניבת הרכב, מהי התמורה שניתנה עבורה, ומהי התמורה שקיבל הנאשם. כל פרטי ההסבר שנתן הנאשם, שזורים היטב בממצאים העובדתיים שנקבעו לגבי מקרה זה, ומחזקים את המסקנה היחידה האפשרית מראיות המקרה, היא ביצוע המעשה על ידי הנאשם בצוותא עם האחר. אדגיש, כי בחנתי אפשרות להסברים אפשריים, נוספים על זה שהציע הנאשם (הסעה תמימה של האחר). קבלת תיעוד התשאול, לא הותירה כל מקום לספק באשר למסקנה, המבוססת על השכל הישר, ההיגיון וניסיון החיים, בין אם באמצעות ההליך התלת שלבי שלעיל, ובין אם בהתאם לגישה המפורטת בדברי כב' השופט הנדל בענין קריאף.

המסקנה היחידה הנובעת ממסכת הראיות, היא הרשעת הנאשם בביצוע עבירת גניבת רכב, וכך אני מורה.

ניתנה היום, כ"ג בניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015, במעמד הצדדים.